http://cartilecopilarieimele.wordpress.com

Frații Grimm

ALBA-CA-ZĂPADA

Frații Grimm

ALBĂ-CA-ZĂPADA

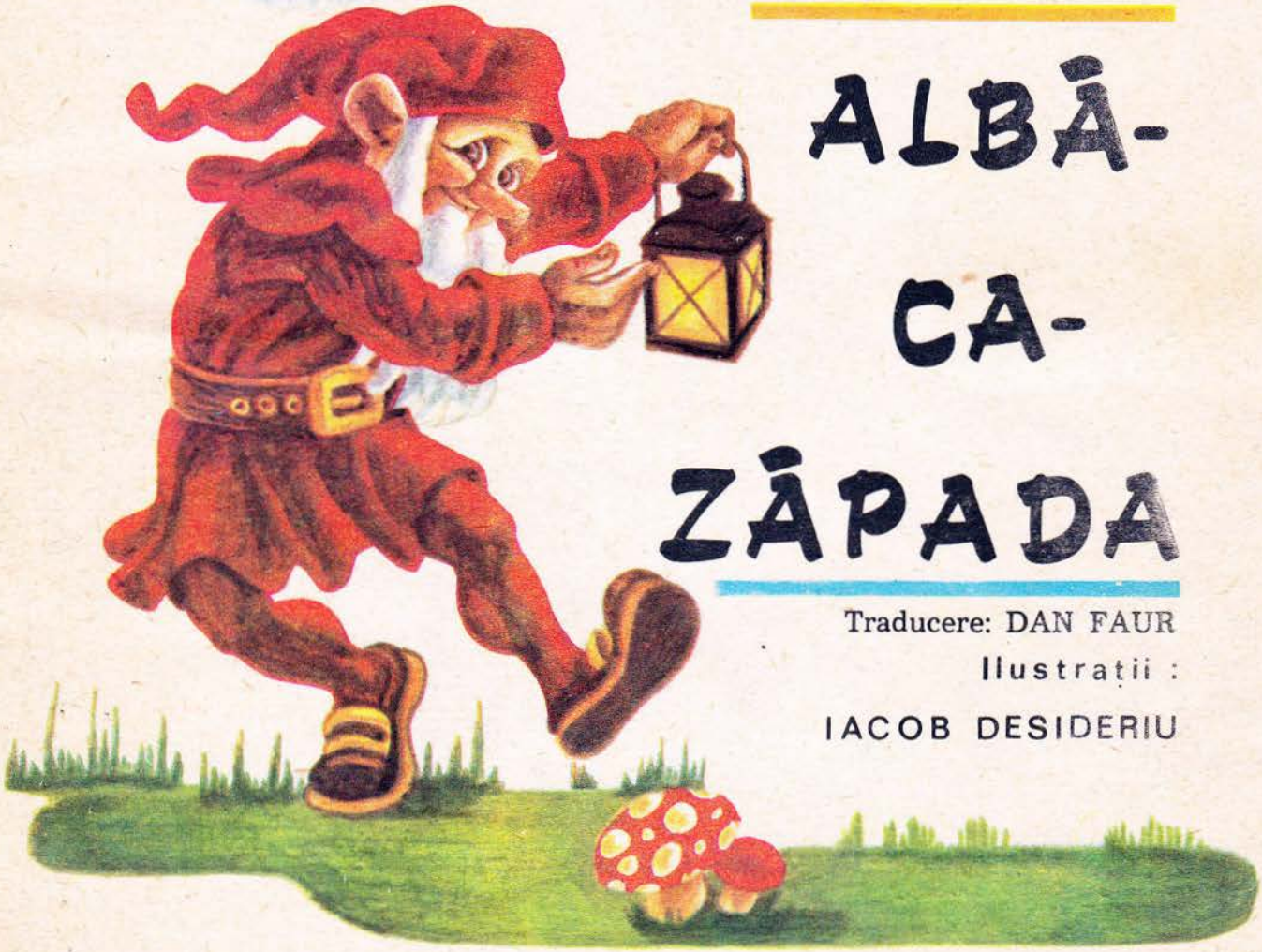

Traducere: DAN FAUR

Ilustrații :

IACOB DESIDERIU

EDITURA ION CREANGĂ–BUCUREŞTI

1982

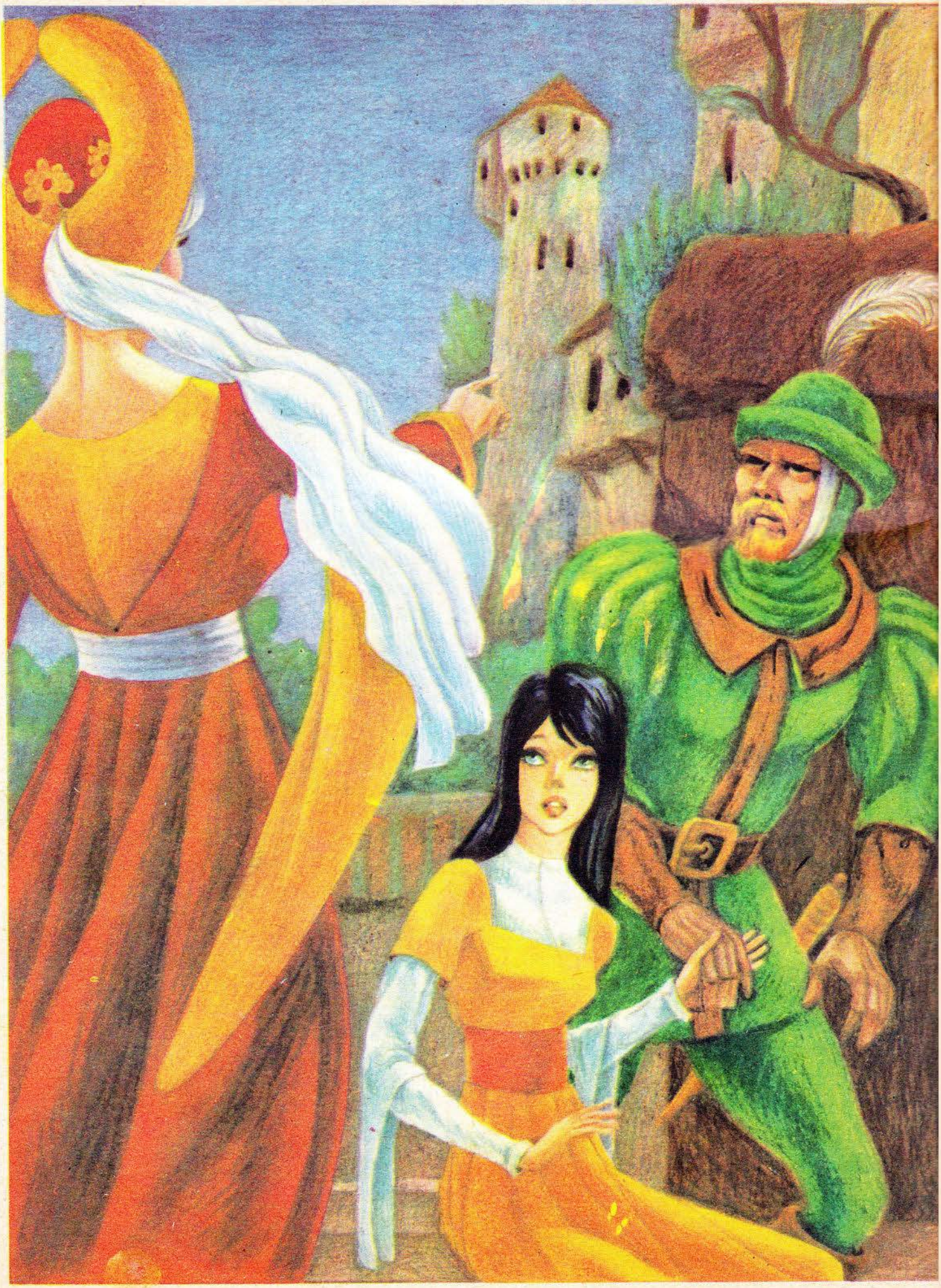

ALBĂ-CA-ZĂPADA

Text după
FRAȚII GRIMM

● A fost odată o împărăteasă frumoasă și bună. Într-o iarnă, pe cînd cosea ea liniștită, aruncîndu-și ochii pe fereastră și văzînd ninsoarea, se gîndi: „Ce n-aș da să am un copil alb ca zăpada și cu părul ca abanosul".

● Și așa a fost. Dar după ce se născu Albă-Ca-Zăpada, mama ei muri. Iar împăratul își luă altă soție. Și era și împărăteasa aceasta frumoasă, dar trufașă și fără suflet.

● Avînd maștera o oglindă fermecată, de cîte ori se uita în ea, întreba: „Oglindă, oglinjoară, cine e cea mai frumoasă din țară?" Într-o zi oglinda îi răspunse:

„Frumoasă ești, crăiasă, atîta de frumoasă,
Dar Albă-Ca-Zăpada e mult mai luminoasă".

De invidie, împărăteasa îi ceru unui vînător s-o ia pe fată, s-o ducă în pădure, s-o omoare, iar ca mărturie că i-a îndeplinit porunca să-i aducă inima Albei-Ca-Zăpada.

● Copila ceru îndurare vînătorului, care-i cruță viața. El omorî un pui de mistreț, îi luă inima și i-o duse împărătesei, spunînd că i-a îndeplinit porunca.

● Rămasă singură în codrul pustiu, Albă-Ca-Zăpada rătăci ziua întreagă pînă-n amurg, cînd dădu de o căsuță.

● În căsuță toate lucrurile erau mici-mititele, dar curate și bine orînduite. Pe masă stăteau farfuriile și tacîmurile, de asemenea mici. Sărmana fată ciuguli cîte ceva din mîncare, apoi se culcă în cel mai mic pătucean și adormi.

● Cînd veniră cei șapte pitici de la lucru, căci a lor era căsuța, se tot minunau : „Cine a stat pe scăunelul meu ?" „Cine a mîncat din talerul meu ?" „Cine s-a culcat în patul meu ?" Pînă în zori, piticul cel mic dormi cîte un ceas în pătucul fiecărui pitic.

● În zori, cînd se trezi Albă-Ca-Zăpada, le povesti necazurile ei, iar piticii o rugară să rămînă în căsuța lor, să le facă de mîncare și curățenie. O mai sfătuiră să se ferească de mașteră și să nu deschidă nimănui ușa.

● Mașterа, între timp, luă iar oglinda și întrebînd-o cine e mai frumoasă, oglinda îi răspunse :

„Frumoasă ești, crăiasă, atîta de frumoasă,
Dar Albă-Ca-Zăpada, la cei pitici acasă,
E mult mai luminoasă".

● Împărăteasa, mînioasă, luă înfățișarea unei bătrîne negustorese și ajunse la ușa piticilor, unde o încîntă pe fată să cumpere o cingătoare. Și cînd îi strînse mijlocul, îi tăie răsuflarea, de o lăsă pe copilă ca și moartă și plecă.

● Cînd veniră piticii se speriară, o ridicară pe Albă-Ca-Zăpada de jos, îi tăiară cingătoarea, iar fata învie.

● Oglinda îi dădu iar de știre împărătesei că fata trăiește

și mașterа își schimbă iar înfățișarea și luă cu ea un pieptene otrăvit.

● Albă-Ca-Zăpadа, după cum o sfătuiră piticii, n-o primi. Dar mașterа o momi cu vorbe dulci și-i puse pieptenele în păr.

● Cînd veniră piticii și o văzură zăcînd, îi luară pieptenele din păr și fața își reveni.

● Ei, dar cînd află haina de împărătească că Albă-Ca-Zăpadа trăiește, clocoti de mînie. Închipui un măr : verde pe o parte și roșu pe alta, și otrăvit.

● Se prefăcu în babă și veni la căsuța piticilor arătîndu-i-l Albei-Ca-Zăpadа. Ca să-i risipească neîncrederea, mașterа

mușcă din partea nerumenită a mărului. Fata nu apucă să înghită însă decît o îmbucătură și căzu fără suflare.

● În fapt de seară, cei șapte pitici o găsiră pe Albă-Ca-Zăpada moartă. Plînseră cu jale mare și nu se îndurară s-o îngroape, ci îi făcură un sicriu de cleștar, în care o așezară cu grijă.

● Trecînd pe acolo un prinț și văzînd-o pe Albă-Ca-Zăpada, se simți cuprins de frumusețea ei ca o vrajă. Și piticii se îndurară de rugămințile lui și-i dădură sicriul cu fata moartă.

● Dar unul din slujitorii care purtau prețioasa povară se împiedică, și din zdruncinătură sări bucățica de măr din gîtul Albei-Ca-Zăpada, iar ea învie.

Prințul îi povesti copilei toate cele întîmplate și-i ceru să-i fie soție. Albă-Ca-Zăpada primi cu bucurie.

• Prințul o duse pe Albă-Ca-Zăpada la castelul său, înconjurați de alaiul bucuros al piticilor.

• Și se făcu o nuntă ca-n povești, iar Albă-Ca-Zăpada și prințul trăiră mulți ani fericiți, și dacă n-or fi murit mai trăiesc și astăzi.

• Iar mașterа, de ciudă, își luă lumea în cap și se pierdu în codru.

EDITURA ION CREANGĂ

BUCUREŞTI, 1982

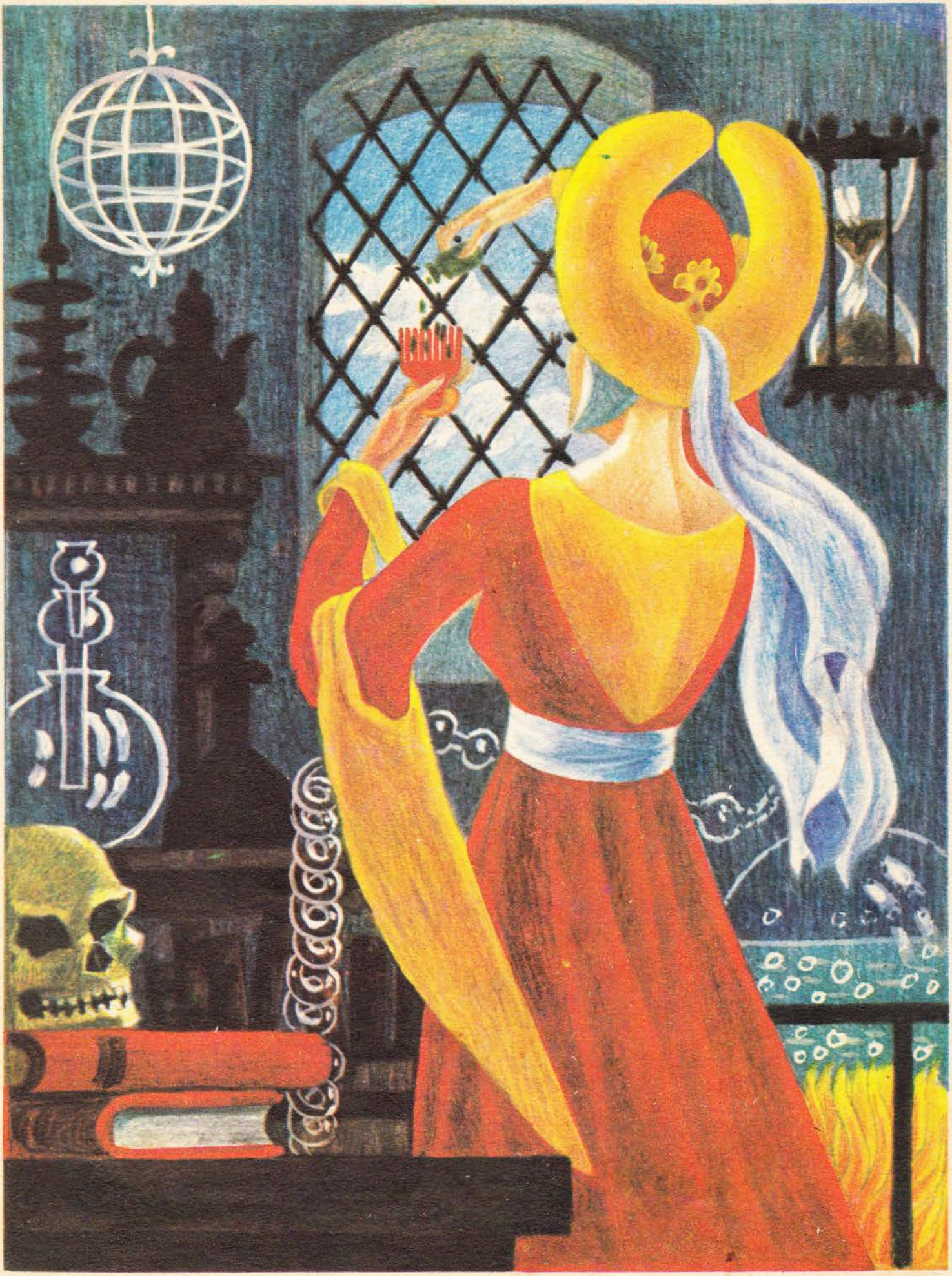

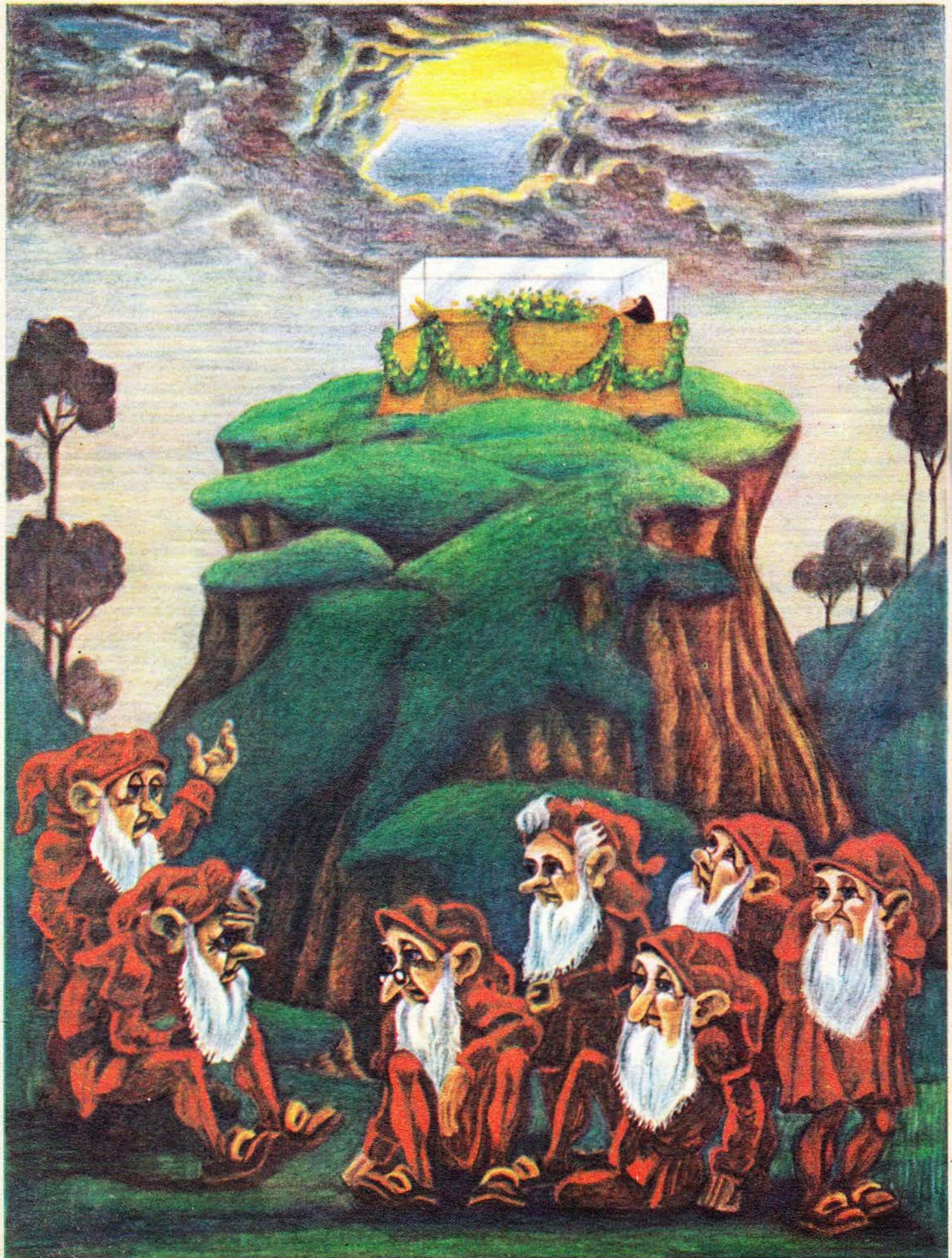

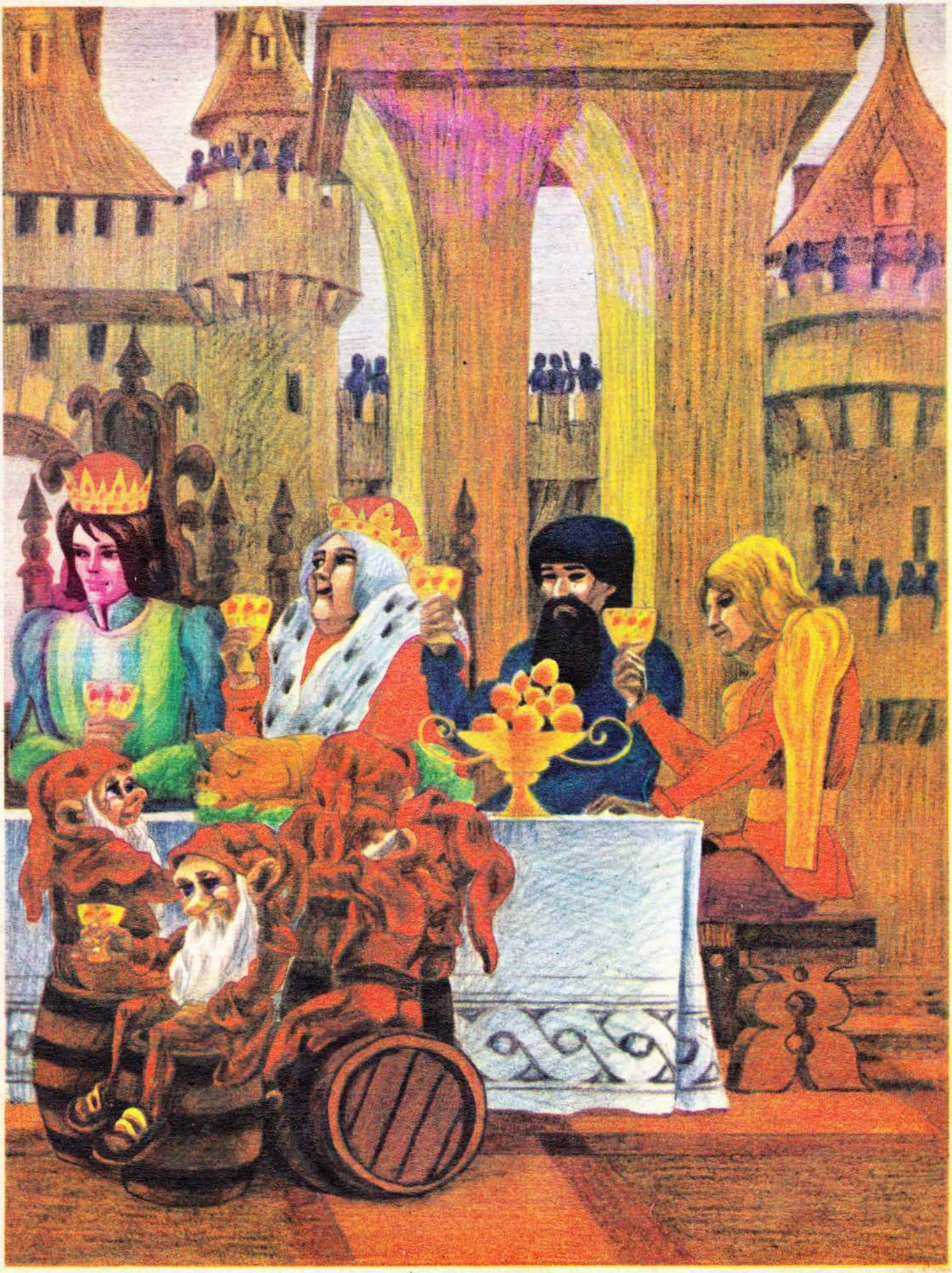

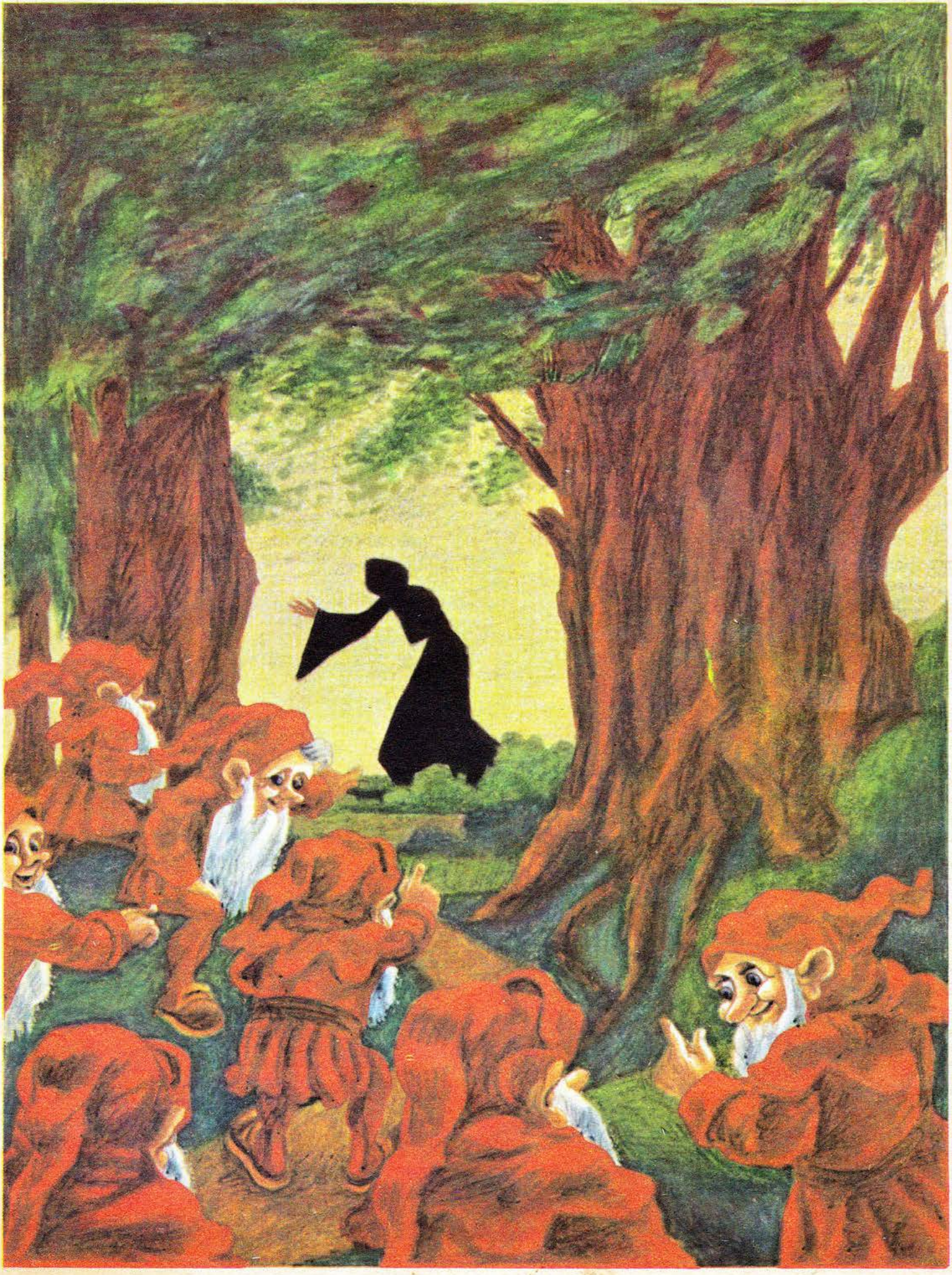

Redactor: GEORGETA PĂSĂRIN — Tehnoredactor: AURICA IORDACHE

Dat la cules: 21. XI. 1981. Bun de tipar: 25. II. 1982. Apărut: 1982. Comanda nr. 2036. Coli de tipar: 3,25.

Tiparul executat sub comanda nr. 503. la Întreprinderea Poligrafică „Crișana", Oradea, str. Moscovei nr. 5.
Republica Socialistă România

Lei 8,25

http://cartilecopilarieimele.wordpress.com

EDITURA ION CREANGĂ